

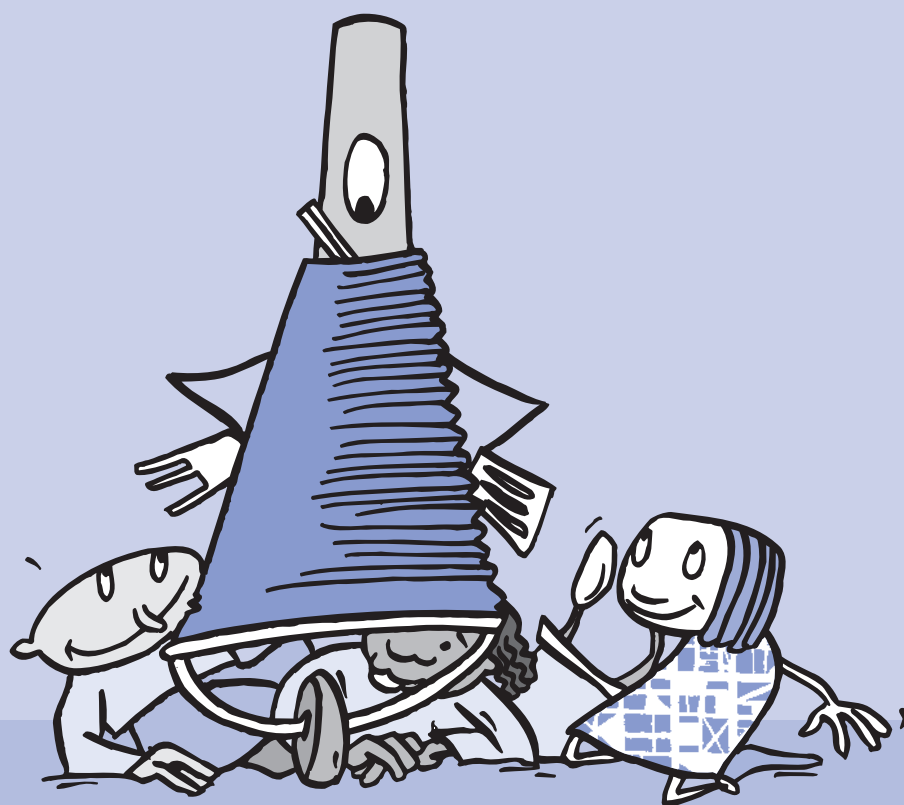
Maria Vinuesa

Una visita inesperada

Intermón
Oxfam

Una visita inesperada

Direcció col·lecció: Raquel León

Traducció: Marta Campo

Consell assessor: Mª Àngels Alié, Carme Batet, Mireia Claverol, Anna Conangla, Montse López, Juan Manuel Matos, Laura Mendoza, Elena Millá, José Palos, Ferran Polo, Vanessa Quintana, Maria Rico

Coordinació producció: Elisa Sarsanedas

Disseny coberta i interiors: Lluís Torres

1a. edició: juny 2003

2a. edició: desembre 2007

© Autoria: Maria Vinuesa i Carles Gràcia

© Il·lustracions: Àngel Sauret

© Intermón Oxfam

Roger de Llúria, 15. 08010 Barcelona

Tel. (93) 482 07 00. Fax (93) 482 07 07. E-mail: info@IntermonOxfam.org

ISBN: 978-84-8452-200-3

Dipòsit legal: B-26.242-2007

Realització: MC producció editorial / Pàgina 98

Impressió: Press Line, Av. Bon Pastor 163-165, Sant Adrià de Besòs (Barcelona)

Imprès a Espanya

Queda rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment.

Imprès en paper exempt de clor.

La Rita, la Maria i en Gabriel
juguen cada dia al bosc

Avui no porten entrepà

És a punt
de començar l'aventura

Una nau espacial dins el bosc?

Els tres amics
tenen idees brillants

Primer visiten
la fàbrica de pastes i galetes

Després,
la fleca de la Pepeta i en Manel

Per acabar, el supermercat

L'amistat no té fronteres

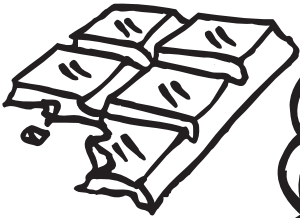
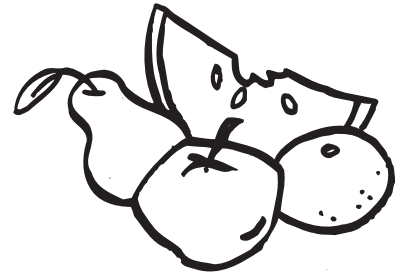
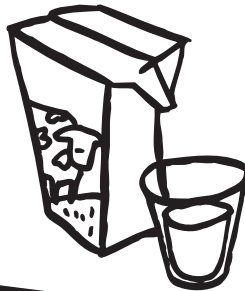
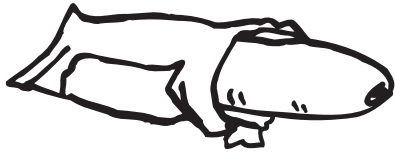
Prepararan pa, croissants i galetes a XP203

Busca el nom dels tres amics

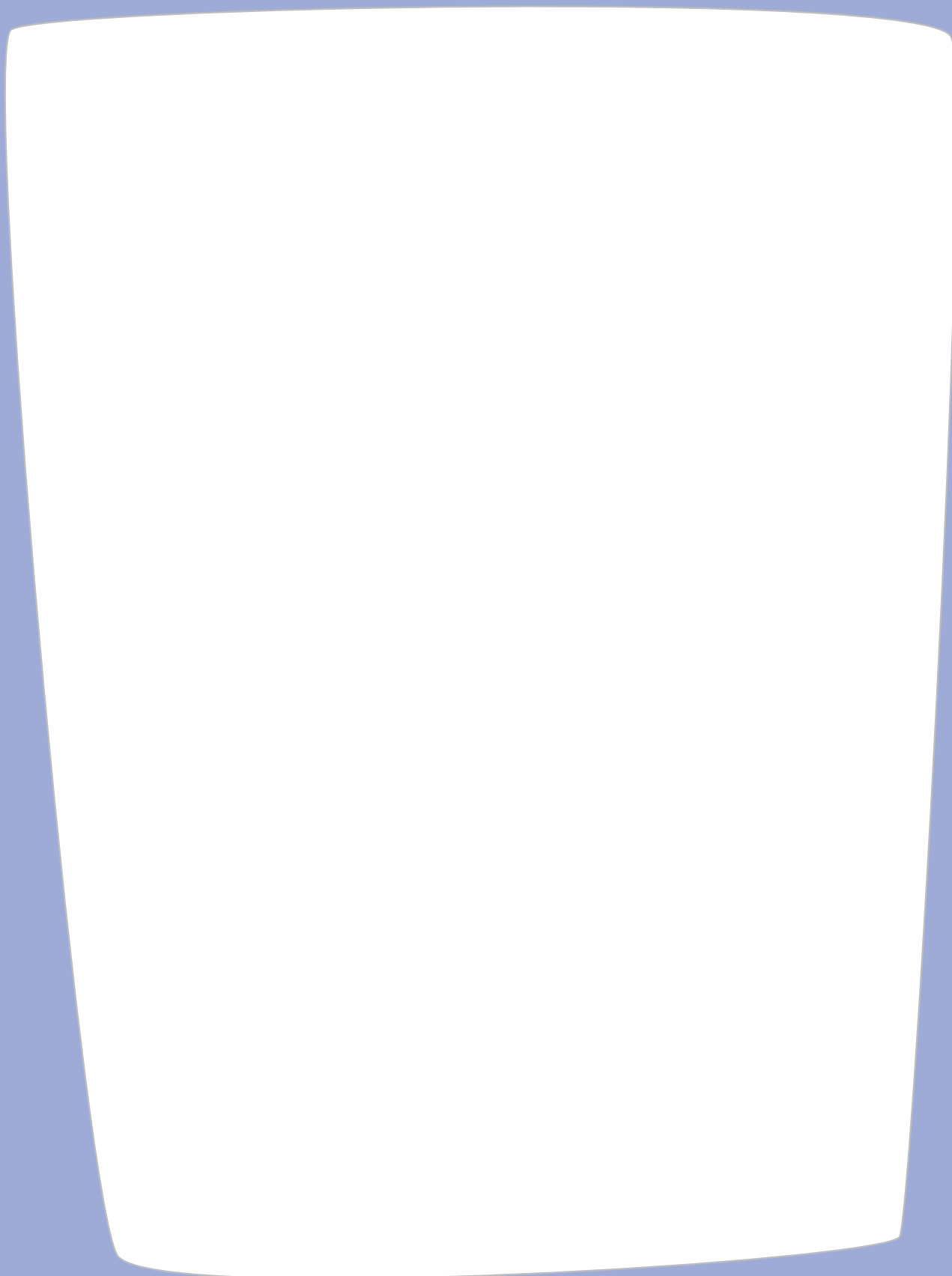
C	R	G	M	X	I
M	U	A	I	T	A
Z	A	B	L	N	S
J	E	R	I	T	A
O	M	I	I	M	S
I	G	E	V	A	O
L	A	L	A	L	A

Assenyala els aliments necessaris i anota'ls en una llista

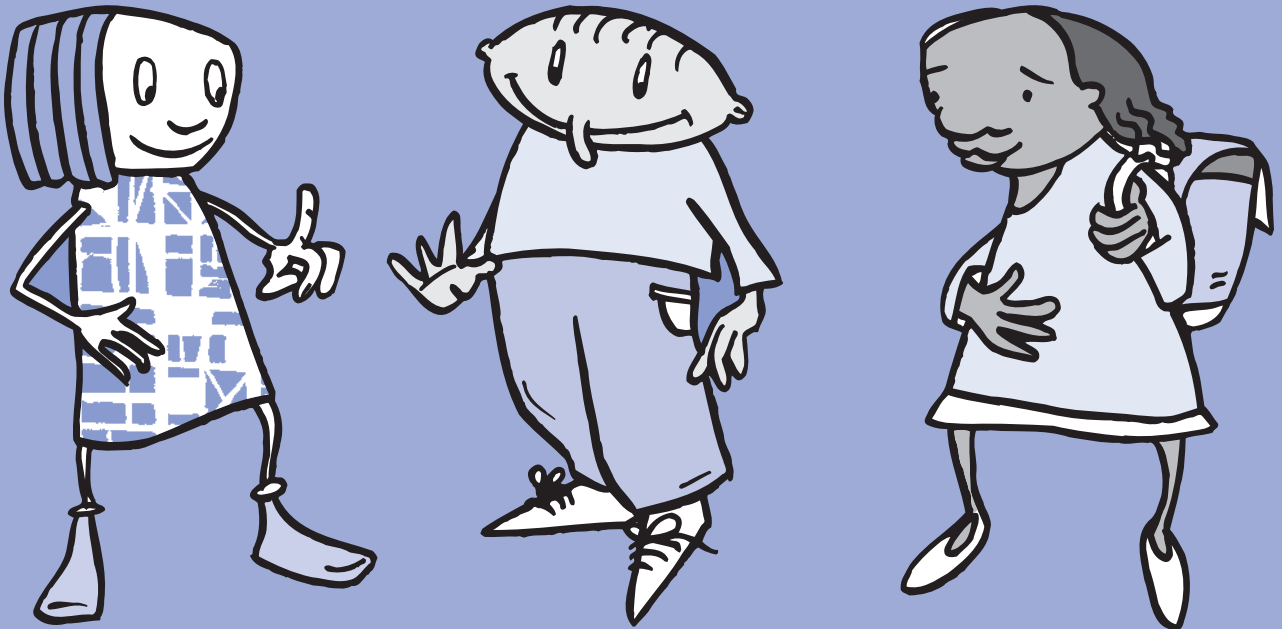
**Productes de
regadiu**

**Productes de
secà**

**Dibuixa un personatge o persona real
a qui t'agradaria conèixer**

Qui és qui?

Qui proposa anar a la fàbrica de galetes porta pantalons amb una sola butxaca

Qui proposa anar a la pastisseria porta un vestis estampat

Qui proposa anar al supermercat porta una motxilla

Anota els ingredients d'aquest producte

Enganxa aquí
l'envoltori

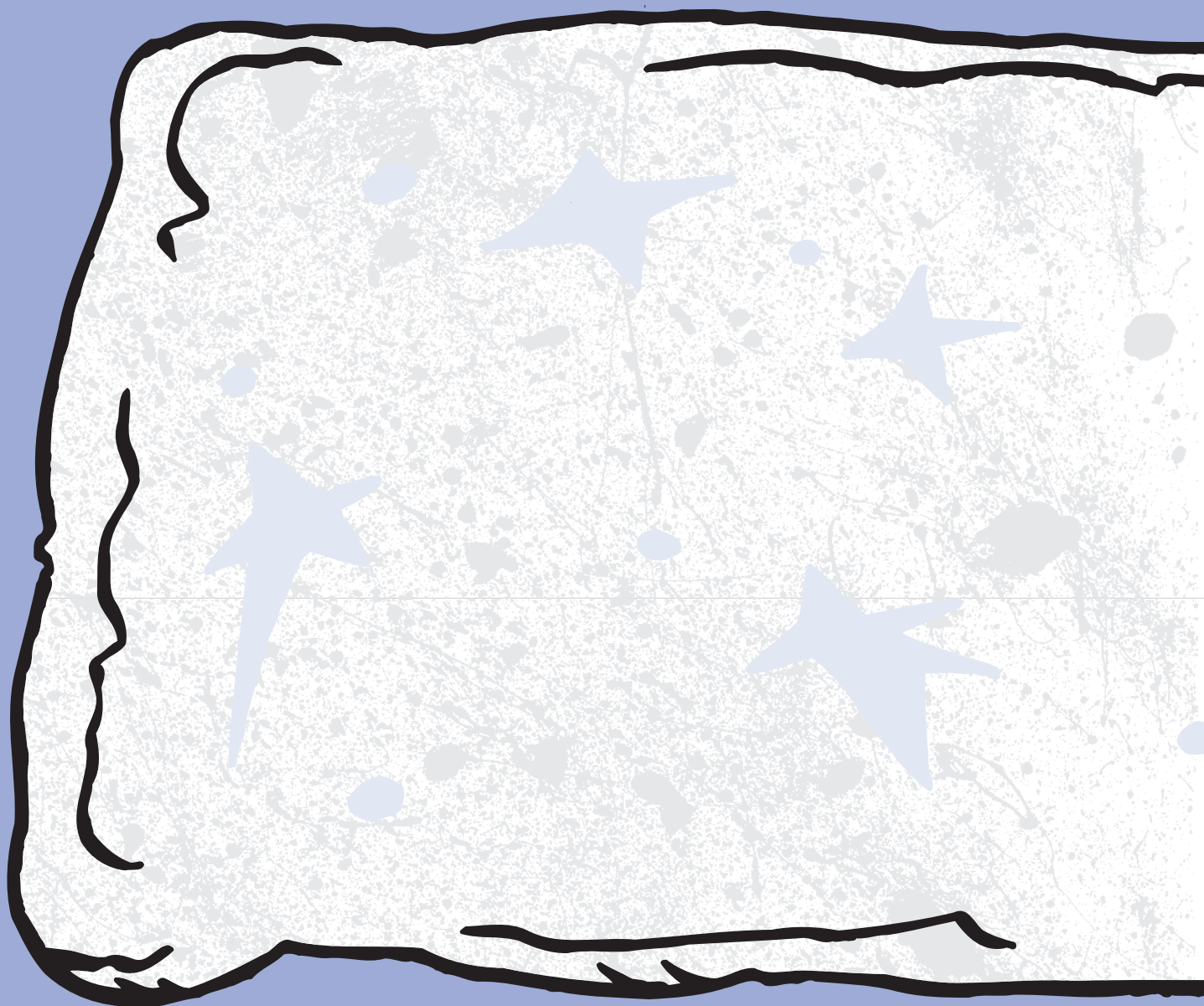
Eight horizontal, rounded rectangular boxes stacked vertically, intended for writing ingredients.

Recepta per fer galetes de mantega

**Quin ofici o professió t'agradaria tenir
quan siguis gran? Dibuixa-ho**

Completa amb diferents dibuixos el pastís estelat

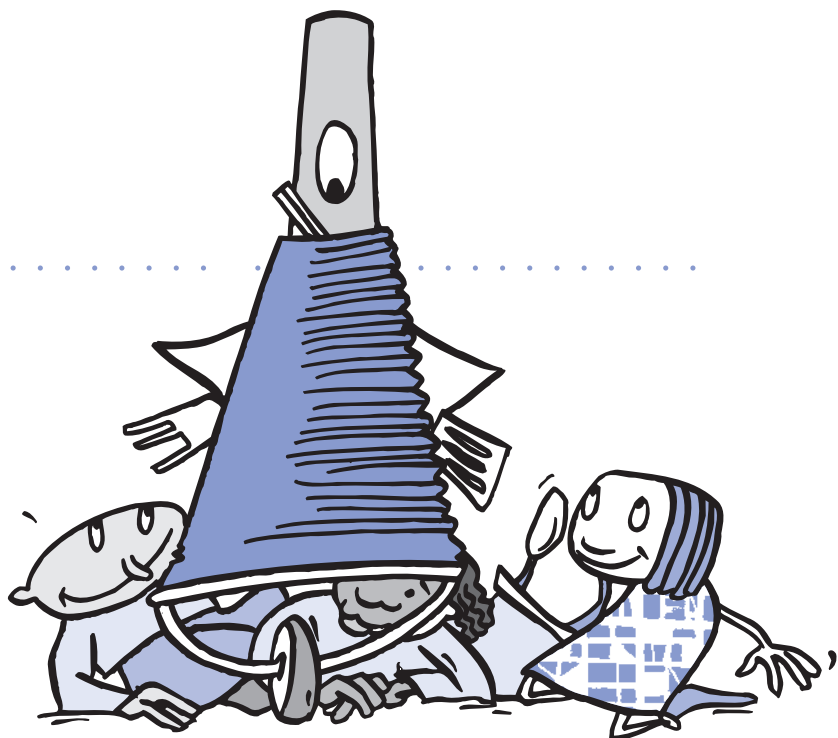
Assenyala el camí intergalàctic
que seguirà la nau per arribar a XP203

Una visita inesperada

Una vegada hi havia tres amics, la Rita, en Gabriel i la Maria, que vivien en un barri d'una ciutat no gaire gran.

En aquell barri vivien molts nens i nenes que passaven les estones lliures al gran bosc que hi havia al voltant. El travessaven cada dia per anar a escola, passant entre els petits horts i les fileres d'enciams, tomàquets, pastanagues i cebes...

Aquesta història comença el dia en què cap dels tres amics duia res per a l'esmorzar de l'escola i van haver d'anar a comprar-se alguna cosa a la fleca. A la fleca de la Pepeta es van comprar un entrepà, un croissant de xocolata i un paquet de galetes també de xocolata, i van continuar pel camí de sempre xerrant contents cap a l'escola.

Quan ja s'endinsaven al bosc van sentir un soroll estrany, es van girar i van veure una cosa que els va deixar de pedra: una nau espacial estava aterrant en una clariana del bosc, i tot seguit es va obrir una porteta i amb molta parsimònia va baixar un extraterrestre. Era alt, amb el cabell molt llarg, i duia un vestit brillant que li arribava als peus.

Cap dels tres no podia articular ni una paraula, i l'extraterrestre es va apropar i els va dir amb una veu dolça i agradable que no tinguessin por, que venia en to de pau. La Confederació Planetària li havia encarregat que estudiés el tipus d'aliments que menjaven els humans.

Sense dir ni piu, tots tres amics es van mirar i a l'instant se'ls va acudir la mateixa idea: li donarien l'esmorzar a l'extraterrestre i després se n'anirien a cuina-corrents a l'escola. I cap dels tres no es va atrevir a mirar enrere, per si de cas.

Aquell dia se'ls va fer molt llarg, esperaven impacients el moment de sortir de classe, no sabien si tot havia estat un somni o si de debò havien estat parlant amb un extraterrestre.

Per fi va arribar l'hora de la sortida, i precipitadament van tornar tots tres a on aquell matí hi havia la nau espacial.

Encara hi era, i també l'extraterrestre. No semblava empipat perquè l'haguessin deixat plantat enmig del bosc i amb mitja paraula a la boca, sinó al contrari, els aliments que li havien donat li havien agradat tant que volia saber què eren i com es feien.

Els tres amics van comprendre que l'extraterrestre deia la veritat, que tenia bones intencions, i van decidir ajudar-lo. Des d'aleshores el van considerar el seu amic. En P17 seria el seu nou amic.

Sense perdre temps, van pensar com podien ajudar-lo a descobrir com s'elaboraven les galetes de xocolata, els croissants i els entrepans.

.....

A en Gabriel se li va acudir que li preguntaria al seu oncle si podien visitar la fàbrica on treballava, una empresa on es feien diferents tipus de galetes i pastes.

La Rita va pensar que la Pepita, la fornera, els podria ensenyar com feien el pa i els croissants de xocolata.

La Maria va dir que anessin al supermercat, hi trobarien infinitat de productes que podien interessar-li, sobretot per fer entrepans.

Quan en Gabriel li va proposar al seu oncle que li deixés veure la fàbrica a un personatge tan peculiar, va estar encantat, i des del començament va donar tot tipus d'explicacions a en PI7, i li va parlar dels ingredients que calien: farina, sucre, ous, llet... En PI7 va preguntar d'on treien la farina, i en Gabriel, molt orgullós, li va explicar que procedia del blat, i el sucre, de la remolatxa sucrera..., i que... no sé la quantitat de coses que li va explicar en un moment! Fins i tot com s'empaquetaven els productes a les caixes de cartró.

En PI7 ho anava apuntant tot en una minimàquina: blat..., farina..., sucre..., remolatxa...

A la Pepeta, la fornera, d'entrada no li va fer gaire gràcia que aquell ésser tan estrany visités la fleca, però quan la Rita li'n va explicar els motius, va accedir-hi rondinant una mica. En canvi, el Manel, el seu marit, estava emocionat: un extraterrestre a la fleca! Seria l'enveja de tots els forners. Coneixerien els seus croissants a totes les galàxies! Van parlar de la xocolata, dels croissants tan bons... El Manel també els va dir que el cacau venia d'un país africà i que la xocolata es feia amb cacau... Els va explicar, a més, que cultivar cacau era una feina molt dura i que moltes vegades amb els diners que els cultivadors obtenien per vendre'l no n'hi havia prou... i no podien comprar coses necessàries...

En PI7 encara prenia notes de tot: vendre..., diners..., feina molt dura..., necessitats...

La visita al supermercat va ser molt entretinguda, i la més llarga de totes, l'extraterrestre no parava de fer preguntes i tot ho anava anotant a la seva petita màquina. Li semblava interessant la gran varietat d'aliments que s'hi podien adquirir, però el que més li va agradar va ser l'organització i la distribució dels productes als prestatges. N'hi havia un munt! El que no va entendre és que no podia agafar els productes, que havia de comprar-los, o sigui que calia pagar uns diners per endur-se'ls... Però, i si no t'arribaven els diners?, i si no et pagaven prou com als productors del cacau?

I en PI7 continuava amb les notes: diners..., comprar..., necessitats...

Després de visitar el supermercat, l'extraterrestre els va dir que la investigació havia acabat. Se n'havia d'anar, encara que li quedaven alguns dubtes i potser algun dia tornaria per resoldre'ls. La visita que havia fet al planeta havia resultat molt profitosa, però havia de tornar a XP203, el seu planeta, i ensenyar tots els descobriments a la Confederació Planetària.

Com a senyal d'agraïment els va donar un "pastís estelat" típic d'XP203. Quan el van veure, tots tres van pensar que era com un pastís d'aniversari però ple d'estels.

Mentre veien com s'enlairava la nau, els tres amics van pensar que, dintre d'alguns anys, quan l'home viatgi per l'espai exterior, potser arribarà a un planeta on hi hagi entrepans i croissants i galetes de xocolata. Seria fantàstic, oi?